

Een onzichtbaar probleem

Gebrek aan kwaliteit van data over milieucriminaliteit
en -overtredingen

2021

Een onzichtbaar probleem

Gebrek aan kwaliteit van data over milieucriminaliteit en -overtredingen

De tekst van deze publicatie is op 13 januari 2021 door de Algemene Rekenkamer vastgesteld en op 20 januari 2021 aangeboden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer.

Inhoud

1	Aanleiding en samenvatting	4
1.1	Milieucriminaliteit en -overtredingen door BRZO-bedrijven	4
1.2	De 2 centrale informatiesystemen zijn ontoereikend	4
2	Het VTH-stelsel	6
2.1	De omgevingsdiensten	6
2.2	De Inspectie Leefomgeving en Transport	6
2.3	Het Openbaar Ministerie en de Nationale politie	7
2.4	Verantwoordelijkheden op rijksniveau	8
2.5	De landelijke handhavingstrategie	10
3	Informatiesystemen	12
3.1	Inspectieview	12
3.2	Justitieel Documentatiesysteem	17
4	Conclusie en aanbevelingen	19
4.1	Staatssecretaris van IenW: los knelpunten Inspectieview op	19
4.2	Minister van JenV: los knelpunten JDS op	20
5	Reactie en nawoord	21
5.1	Reactie staatssecretaris van IenW	21
5.2	Reactie minister van JenV	22
5.3	Nawoord Algemene Rekenkamer	22
	Bijlage 1 Literatuur	24
	Bijlage 2 Eindnoten	26

1 Aanleiding en samenvatting

1.1 Milieucriminaliteit en -overtredingen door BRZO-bedrijven

Bedrijven die werken met grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen zijn een risico voor hun omgeving en het milieu. Dit zijn activiteiten waarop toezicht dient te worden gehouden volgens de wet en waar sancties voor gelden in geval van overtreding. Als het in de omgang met gevaarlijke stoffen bij een bedrijf misgaat, kunnen de consequenties groot zijn, met potentieel veel schade voor mens en milieu. Dit soort bedrijven noemen we ‘BRZO-bedrijven’, vernoemd naar het Besluit Risico’s Zware Ongevallen. Bedrijven die onder de term ‘BRZO-bedrijven’ vallen zijn bijvoorbeeld grote chemische bedrijven, opslagbedrijven van gevaarlijke stoffen, afvalverwerkers en vuurwerkbedrijven.

Wij doen onderzoek naar milieucriminaliteit en -overtredingen, in het bijzonder onder BRZO-bedrijven en bedrijven die net onder de drempelwaarden voor gevaarlijke stoffen vallen.¹ Ons onderzoek wordt gepubliceerd in twee delen. Wij publiceren medio dit jaar een onderzoek naar de effectiviteit van de aanpak van milieucriminaliteit en -overtredingen, gebaseerd op data over milieu-inspecties en milieuovertredingen. Dit voorliggend rapport is het eerste deel van ons onderzoek en gaat over de datakwaliteit in informatiesystemen over milieucriminaliteit en -overtredingen. Deze kwaliteit schiet tekort. Dat betekent dat verbetering nodig is om toezicht te kunnen houden en de effectiviteit te kunnen beoordelen en verbeteren.

1.2 De 2 centrale informatiesystemen zijn ontoereikend

De 2 informatiesystemen die in gebruik zijn om goed toezicht te houden op milieucriminaliteit en -overtredingen zijn Inspectievew en het Justitieel Documentatiesysteem. De gegevens in deze systemen bevatten veel nuttige informatie. Zo kunnen toezichthouders ermee vaststellen bij welke bedrijven de nalevingsrisico’s het grootst zijn. Ook kunnen zij ermee zien of handhavers optreden volgens de landelijke handhavingstrategie. De waarde van de informatie in de 2 systemen zou groter zijn als de gegevens van Inspectievew en Justitieel Documentatiesysteem met elkaar verbonden worden. Vervolgens kan de opbrengst van de aanpak worden vergroot.

De vastgelegde gegevens in beide systemen zijn echter van slechte kwaliteit. Daardoor zijn ze lastig te gebruiken voor bovengenoemde doelen. We achten de kwaliteit van de data in deze systemen ontoereikend. Deze problematiek speelt al jaren, blijkt uit ons onderzoek.

In het vervolg van dit rapport lichten we toe waarom we tot dit oordeel komen. Om ons oordeel in perspectief te plaatsen, geven we in hoofdstuk 2 een uitleg van het VTH-stelsel

(vergunning, toezicht, handhaving) en de verantwoordelijkheden van de verschillende partijen. In hoofdstuk 3 gaan we in op Inspectieview en het Justitieel Documentatiesysteem. Onze conclusies en aanbevelingen geven we in hoofdstuk 4. We sluiten in hoofdstuk 5 af met de reacties van de betrokken bewindspersonen en ons nawoord.

2 Het VTH-stelsel

2.1 De omgevingsdiensten

Een BRZO-bedrijf moet een vergunning aanvragen voor de omgang met gevaarlijke stoffen bij de provincie. In de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (Wabo) staat omschreven welke voorwaarden gelden. Ook moet zo'n bedrijf voldoen aan de regels uit het Besluit Risico's Zware Ongevallen om de veiligheid van de omgeving te garanderen. BRZO-bedrijven en net-niet BRZO-bedrijven vallen onder het zogeheten VTH-stelsel (vergunning, toezicht, handhaving). Dit stelsel komt voort uit de Wet VTH van 2016, die een wijziging vormt van de Wabo.

Het bevoegd gezag in het VTH-stelsel is de provincie of de gemeente, afhankelijk van het type bedrijf. Voor VTH-taken bij BRZO-bedrijven en net-niet BRZO-bedrijven is de provincie het bevoegd gezag. De provincie mandateert de regionale omgevingsdiensten om toezicht te houden op de regel naleving van het bedrijf en te handhaven, waar nodig. Provincies zijn, naast bevoegd gezag, ook eigenaar en opdrachtgever van de omgevingsdiensten. Gedeputeerden leggen over de uitvoering van deze taken verantwoording af aan de Provinciale Staten. Als er sprake is van taakverwaarlozing of wetsovertreding kan de rijksoverheid ingrijpen in het kader van interbestuurlijk toezicht. In totaal zijn er 29 omgevingsdiensten die belast zijn met het uitgeven van vergunningen, het houden van toezicht en de bestuurlijke handhaving. Voor BRZO-bedrijven zijn 6 van deze 29 diensten aangewezen als de omgevingsdienst die VTH-taken uitvoert (Groningen, Midden-West-Brabant, DCMR (Rijnmond), Nijmegen, Zuid-Limburg en Noordzeekanaalgebied).

2.2 De Inspectie Leefomgeving en Transport

Omgevingsdiensten geven Wabo-vergunningen af en zijn daartoe gemandateerd door de provincie. De Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT), een rijksinspectie die onder verantwoordelijkheid van de minister van IenW valt, heeft daarbij voor BRZO-bedrijven een adviesrecht. De ILT toetst of de Wabo-vergunningaanvragen en (ontwerp)vergunningen voldoen aan de wet- en regelgeving. In deze adviesrol komt zij regelmatig met wijzigingsvoorstellen: in de 136 gevallen waarin de ILT in 2019 een adviestaak had in een Wabo-procedure, gaf zij 50 keer een (wijziging)advies op de vergunningaanvraag. 20 keer kwam zij met een zienswijze op de ontwerpbesikking. Als haar advies niet wordt opgevolgd, kan de ILT in beroep gaan bij de bestuursrechter of (in tweede instantie) bij de Raad van State. Dat gebeurt incidenteel ook (ILT, 2020).

Daarnaast staat in de wet VTH dat de ILT als rijksinspectie interbestuurlijk toezicht kan uitoefenen op de Provinciale Staten. Zij doet dat op afstand, dit toezicht is vooral administratief van aard. Voor het interbestuurlijk toezicht maakt de ILT onder andere

gebruik van de gegevens over ongewone milieuvoorvallen. BRZO-bedrijven moeten een ongewoon voorval (incident of afwijking van de reguliere bedrijfsvoering) melden aan de Provinciale Staten en deze moet de melding direct doorgeven aan de ILT. In 2018 deed 52% van de BRZO-bedrijven melding, in 2019 51%. Vaak was dit naar aanleiding van emissies in lucht, water of bodem (ILT, 2019a). Verder haalt de ILT informatie uit openbare bronnen.

De ILT heeft het informatiesysteem Inspectieview opgezet en is daarvan de eigenaar. In dit systeem kunnen omgevingsdiensten, rijksinspecties en andere toezichthouders informatie over elkaars inspecties inzien. Formeel staat Inspectieview los van ILT's rol als interbestuurlijk toezichthouder. Tegelijkertijd vormen de resultaten in Inspectieview een belangrijke bron van informatie over milieuovertredingen en handhaving. Mede op basis hiervan kan de ILT, als interbestuurlijk toezichthouder, vaststellen of er sprake is van taakverwaarlozing door het bevoegd gezag. Zij kan ingrijpen bij taakverwaarlozing op basis van de Wet Revitalisering Generiek Toezicht (Wrgt). Dat gebeurt alleen als wettelijk vastgelegde medebewindstaken niet (juist) worden uitgevoerd door bevoegd gezag, of als besluiten in strijd zijn met het algemeen belang of het recht. De meest verregaande optie is dan indeplaatsstelling: de interbestuurlijk toezichthouder (in dit geval de ILT) neemt de taak over. Uiteraard moet zo'n ingrijpend besluit goed kunnen worden onderbouwd (OVV, 2017). In de praktijk is het besluit tot indeplaatsstelling de afgelopen 10 jaar niet genomen. Wel neemt de ILT in het kader van interbestuurlijk toezicht jaarlijks 5-10 keer ambtelijk contact op met een provincie. Dat doet zij naar aanleiding van signalen over een proces of procedure. Naar eigen zeggen heeft deze tussenkomst meestal een positieve invloed, bijvoorbeeld omdat de ILT ermee voorkomt dat provincies onjuiste besluiten nemen (ILT, 2020).

2.3 Het Openbaar Ministerie en de Nationale politie

De minister van Justitie en Veiligheid is verantwoordelijk voor het Openbaar Ministerie (OM) en de Nationale politie. Hij is verantwoordelijk voor het landelijke opsporings- en vervolgingsbeleid.

Het Functioneel Parket van het OM is belast met de aansturing van de strafrechtelijke handhaving van milieuwetgeving. Bij die handhaving speelt ook de politie een rol, die dit uitvoert via milieurechercheurs, milieuagenten in de basisteams en inlichtingenexperts. Elke politie-eenheid (inclusief de landelijke) heeft milieurechercheteams (in totaal 350 fte) en informatierechercheurs (47 fte). Zij richten zich, zelfstandig of samen met de bijzondere opsporingsdiensten van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) en de ILT, op de aanpak van milieucriminaliteit. Volgens de Wet op de Bijzondere Opsporingsdiensten (BOD) is de ILT er primair verantwoordelijk voor om milieucriminaliteit door BRZO-inrichtingen op te sporen. Zij kan daarvoor samenwerken met de milieurechercheteams.

Verder zijn er in elk basisteam van de politie milieuagenten actief (in totaal 400 fte). Ook heeft de politie een milieu-expertisecentrum (5 fte), ondergebracht bij de landelijke eenheid. In een onderzoek onder bestuurders, OM en politie naar de uitvoeringspraktijk van toezicht en handhaving van milieucriminaliteit worden kanttekeningen geplaatst bij de werkelijke inzet van de politie op milieugebied (Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid, 2019). Wij komen hier op terug in ons medio dit jaar uit te brengen effectiviteitsonderzoek.

De Landelijke Milieukamer van de politie is verantwoordelijk voor de weging van afzonderlijke milieuzaken en besluit in welke gevallen nadere opsporing plaatsvindt. Op zijn beurt wordt de Landelijke Milieukamer strategisch aangestuurd door de Strategische Milieukamer (SMK). Door de SMK worden het beleid en de prioriteiten bepaald bij de strafrechtelijke aanpak van milieucriminaliteit.

Bijzondere opsporingsdiensten van de landelijke inspecties (zoals ILT-IOD) hebben, net als de politie, algemene opsporingsbevoegdheid. Verder zijn bij sommige omgevingsdiensten boa's (bijzonder opsporingsambtenaren) werkzaam, evenals bij de waterschappen en de rijksinspecties.

2.4 Verantwoordelijkheden op rijksniveau

De verantwoordelijkheid voor het VTH-stelsel is in de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (Wabo) neergelegd bij de minister van IenW. De minister van IenW heeft deze verantwoordelijkheid en de bijbehorende taken op haar beurt belegd bij de staatssecretaris van IenW (Staatscourant, 2017). In het vervolg van dit rapport spreken wij daarom de staatssecretaris van IenW aan op haar verantwoordelijkheid voor het VTH-stelsel. Daarnaast is de minister van JenV is verantwoordelijk voor de strafrechtelijke handhaving en vervolging binnen het VTH-stelsel.

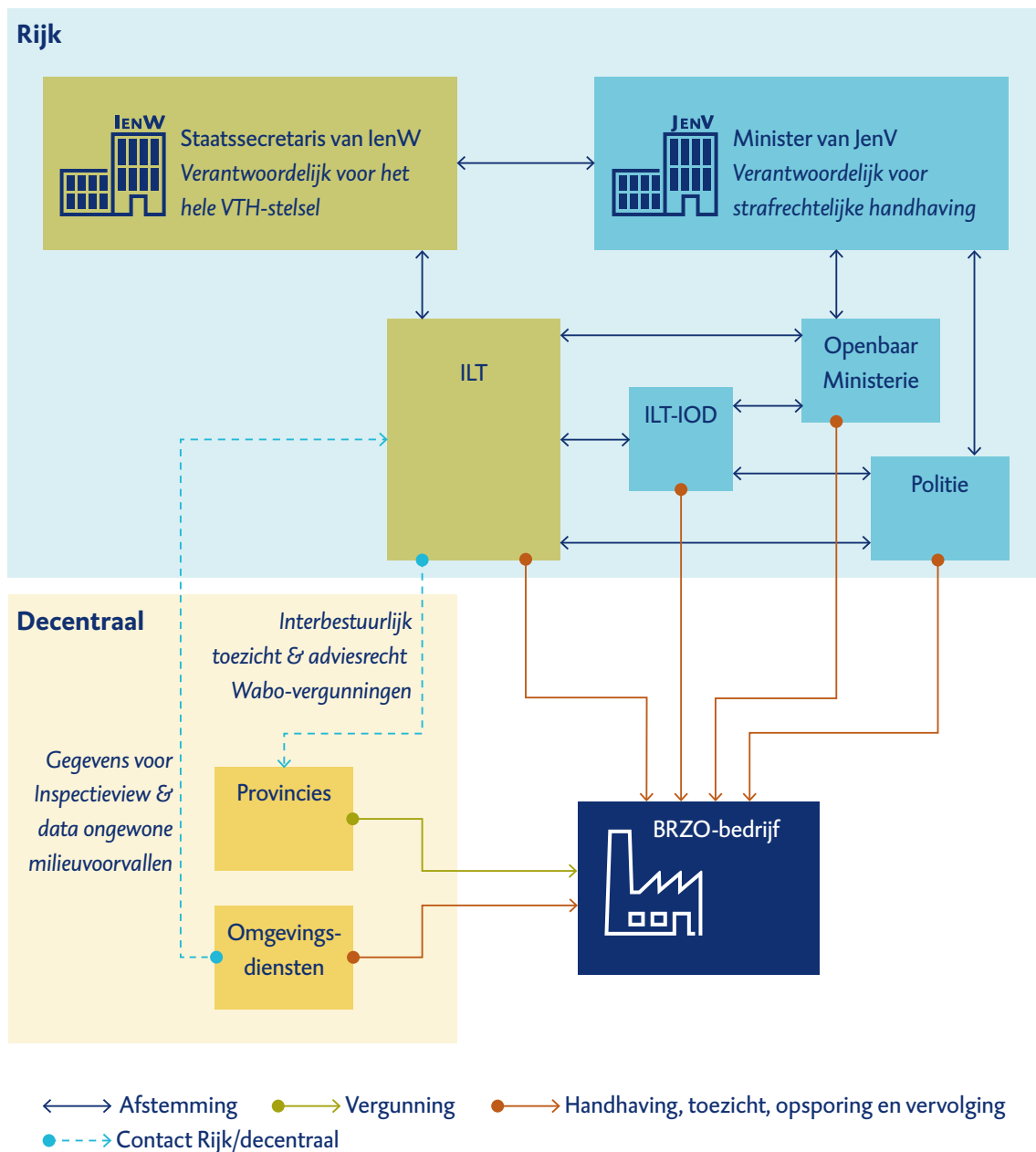
Welke wettelijke taken en verantwoordelijkheden beide bewindspersonen precies hebben is in diverse artikelen van onder andere de Wabo geregeld. In de memorie van toelichting bij de wijziging van de Wabo wordt dit als volgt samengevat:

“De stelselverantwoordelijkheid voor het VTH-stelsel als zodanig ligt – behoudens met betrekking tot de strafrechtelijke handhaving – bij de Minister van Infrastructuur en Milieu. Diens stelselverantwoordelijkheid moet worden onderscheiden van de directe uitvoeringsverantwoordelijkheid van het bevoegd gezag – veelal gemeenten en provincies – voor de VTH-taken en -bevoegdheden. De stelselverantwoordelijkheid betekent voor de Minister van Infrastructuur en Milieu in de eerste plaats dat deze aanspreekbaar is op een duidelijke toedeling van taken en bevoegdheden, vast te leggen in wetgeving. Voorts moet hij zorgen voor heldere kaders voor de uitvoering. In de

derde plaats moet de stelselverantwoordelijke Minister voorzien in de benodigde condities waaronder het bestuursrechtelijk handhavingstelsel goed kan functioneren. Een vergelijkbare verantwoordelijkheid heeft de Minister van Veiligheid en Justitie voor zover het gaat om het strafrechtelijke handhavingstelsel. Dat betreft niet alleen de meer materiële condities zoals financiën en centrale kennisbronnen, maar ook het aanwezig zijn van voldoende checks and balances in het stelsel. Een collectief gedragen verantwoordelijkheid voor het VTH-stelsel en de samenwerking daarbinnen, horizontale democratische controle en in aanvulling daarop interbestuurlijk toezicht maken daarvan deel uit. Daarnaast moet de stelselverantwoordelijkheid met enige regelmaat leiden tot gerichte monitoring en evaluatie van het functioneren van (onderdelen van) het stelsel en de bereikte effecten en tot het verbinden van conclusies aan de uitkomsten van dergelijk onderzoek. De betrokkenheid van de Minister van Veiligheid en Justitie bij het VTH-stelsel komt tot uitdrukking in diens deelname in het Bestuurlijk Omgevingsberaad.” (Tweede Kamer, 2014)

Onderstaande figuur geeft een globaal overzicht van de verschillende partijen in het VTH-stelsel.

Zicht van bewindspersonen loopt via vele schakels

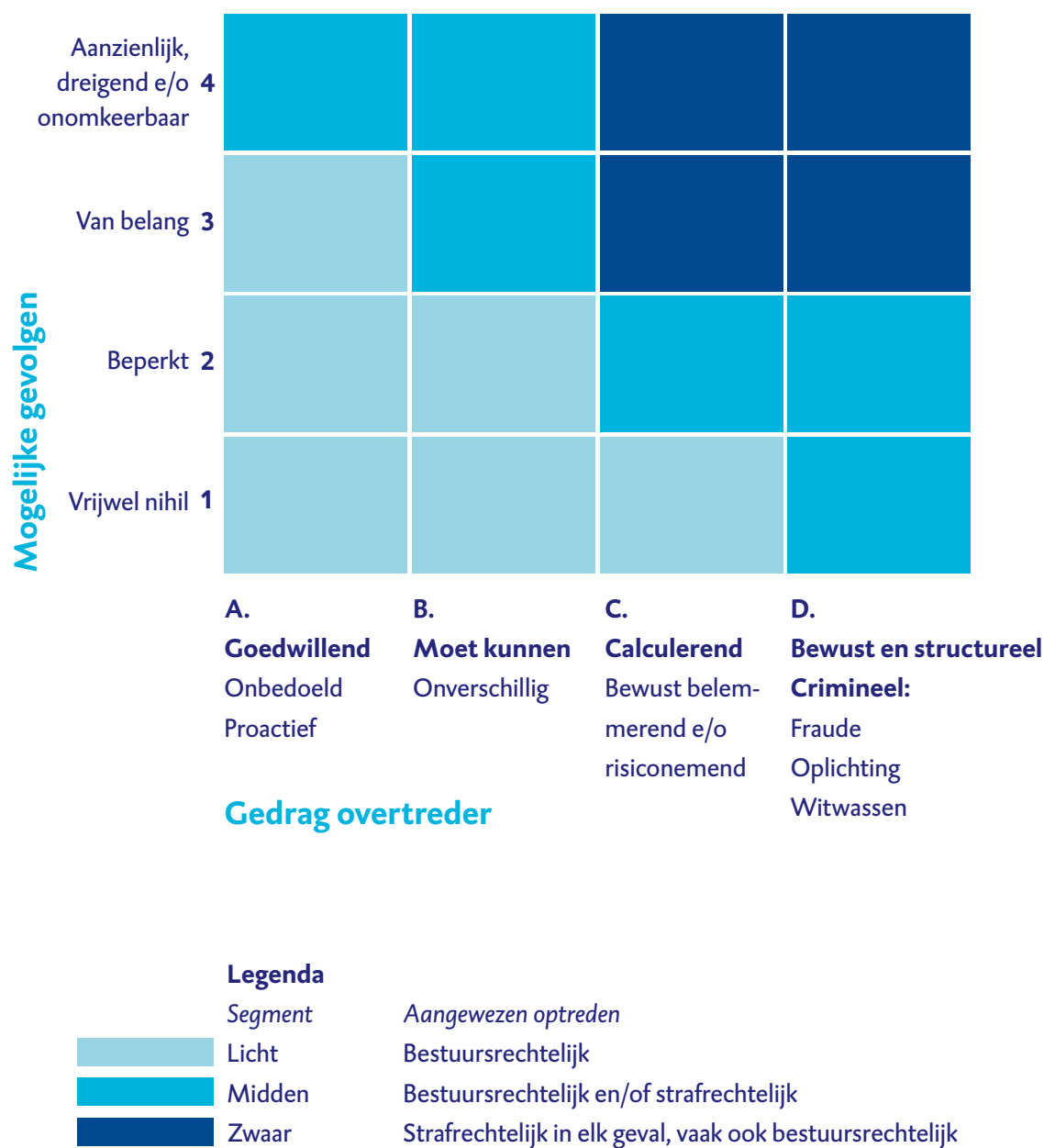
Figuur 1 Overzicht betrokken partijen in VTH-stelsel bij BRZO-bedrijven

2.5 De landelijke handhavingstrategie

De landelijke handhavingstrategie (LHS), vastgesteld door het Bestuurlijk Omgevingsberaad², beoogt uniformiteit aan te brengen in de handhaving. Hoe een overtreding wordt afgedaan door de omgevingsdienst, ILT, politie of OM hangt af van de ernst van de overtreding (schade aan het milieu) en de houding en het gedrag van de overtreder. In geval van een ernstige overtreding en doelbewust of zelfs crimineel handelen komt het strafrecht in beeld. Vaak zijn hiervoor informatie en signalen nodig uit het bestuursrechtelijke toezicht

(CCV, 2019). Voor lichtere gevallen kent het bestuursrecht mogelijkheden om herstellend of meer bestraffend in te grijpen.

Onderstaande figuur geeft de bijbehorende interventiematrix weer.

Figuur 2 Landelijke handhavingstrategie

3 Informatiesystemen

Provincie en rijksoverheid houden BRZO-bedrijven die met (milieu)gevaarlijke stoffen werken in de gaten. Om goed te kunnen samenwerken en effectief te kunnen opereren, leggen zij de informatie over toezicht en handhaving vast in een aantal IT-systemen. Ze wisselen die informatie uit in:

- Inspectieview
- Gemeenschappelijk Inspectieruimte (GIR)
- Justitieel documentatiesysteem (JDS)

Voor het tweede deel van ons onderzoek, namelijk het effectiviteitsonderzoek naar de aanpak van milieucriminaliteit en -overtredingen dat medio dit jaar verschijnt, gebruiken wij informatie uit bovenstaande systemen. In dit rapport gaan we in op Inspectieview en het Justitieel Documentatiesysteem (JDS). De GIR staat in ons onderzoek minder centraal omdat deze zich niet specifiek op milieuovertredingen richt.

3.1 Inspectieview

Toezichthouders, zoals de omgevingsdiensten, de ILT en de politie, zijn (deels) aangesloten op Inspectieview. Dit systeem stelt toezichthouders in staat om toezichtbevindingen en handhavingsactiviteiten in te zien. Het voordeel ervan is dat een toezichthouder niet alleen zijn eigen informatie kan inzien, maar ook de informatie van de collega-toezichthouders. Ook kan een gebruiker alle informatie uit Inspectieview downloaden voor analysedoeleinden. Inspectieview vormt daarmee voor de ILT als interbestuurlijk toezichthouder een belangrijke bron van signalen over het functioneren van het VTH-stelsel en over de opvolging van de landelijke handhavingsstrategie. De ILT kan ermee vaststellen hoe vaak er wordt geïnspecteerd bij bedrijven, hoe vaak overtredingen worden geconstateerd en hoe hierop wordt ingegrepen.

Uit ons onderzoek blijkt dat Inspectieview 3 clusters van problemen kent:

- identificatie van bedrijfsvestigingen;
- niet aangesloten toezichthouders;
- fouten in de data.

3.1.1 Identificatie van bedrijfsvestigingen

Het eerste probleem waar we op stuiten in ons onderzoek is dat bedrijfsvestigingen in Inspectieview niet goed en niet eenduidig worden weergegeven. Inspectieview is gebouwd als een systeem dat informatie van andere datasystemen in zich verenigt.

Omgevingsdiensten hebben bijvoorbeeld ieder hun eigen systeem waaruit ze informatie uploaden naar Inspectieview. We zien dat bedrijven in dit systeem niet altijd identiek worden weergegeven. Onderstaand fictief voorbeeld illustreert dit.

Hoe zien bedrijven er uit in Inspectieview?

We gaan voor deze illustratie uit van een fictief bedrijf. Deze kan bijvoorbeeld in Inspectieview staan als:

- De Karnemelkfabriek BV, Industriestraat 17a, 3417 AX, Utrecht
- Karnemelkfabriek, Newtonweg 1, 3417 JX, Utrecht
- KMF, bedrijventerrein Noord, 3418 AL, Utrecht

De naam wijkt af, de straatnamen verschillen van elkaar (op de Industriestraat zit de fabriek, op de Newtonweg de kantooruimte) en in de postcode zit een typfout. En in de laatste regel is het bedrijf ook nog eens verhuisd en heeft het een naamswijziging ondergaan.

Dit soort fouten maakt het voor toezichthouders moeilijk bedrijven goed in beeld te krijgen. Hoe vaak een bedrijf inspectiebezoek ontvangt, hoeveel overtredingen het begaat en hoe daarop is gehandhaafd, is lastig te volgen. Debet daaraan is dat de registratie van bedrijfsvestigingen in Inspectieview niet getoetst wordt aan een basisregistratie van rechtspersonen. Wij hebben in Inspectieview dan ook vele combinaties van (veranderde) bedrijfsnamen, (verouderde) adressen en (veranderde of foutieve) KvK-nummers aangetroffen. Regelmatig ging het om meer dan 10 varianten bij 1 bedrijfsvestiging. De stelselmanager Inspectieview zegt hierover in het tijdschrift ToeZine (2020): *“Door tikfouten in bedrijfsnamen en adressen, maar ook door fouten in de interne systemen van toezichthouders, kloppen de data niet altijd. Inspectieview wordt pas echt een groot succes als de deelnemers goede data aanleveren.”*

Doordat vaak onduidelijk is welke inspectieresultaten bij welke bedrijfsvestiging horen, kan pas na veel bewerkingen een beeld door de tijd heen worden geconstrueerd. Andere partijen voeren deze bewerkingen thans niet uit.

Wij hebben dit wel gedaan voor de circa 500 BRZO- en net-niet BRZO-bedrijfsvestigingen die we voor het effectiviteitsonderzoek naar de aanpak van milieucriminaliteit en -overtredingen volgen (verschijnt medio dit jaar). Daaruit wordt duidelijk dat – na vele zorgvuldige bewerkingen – de data kunnen worden benut voor analytische doeleinden.

3.1.2 Niet aangesloten toezichthouders

Een tweede centraal probleem met de gegevens in Inspectieview dat uit ons onderzoek naar voren komt, is dat sommige toezichthouders zich nog niet hebben aangesloten. Het is sinds enkele jaren een wettelijke verplichting dat de betrokken toezichthouders (omgevingsdiensten, rijksinspecties) hun gegevens delen met elkaar (Wabo, artikel 5.8, lid 1). De wet

vermeldt nu niet hoe ze dit precies moeten doen, maar wel dat aansluiting op Inspectieview een manier is om te voldoen aan deze wettelijke plicht (Wet VTH, artikel 7.8). Het is niet duidelijk hoe de niet-aangesloten omgevingsdiensten nu aan hun wettelijke plicht voldoen.

De beheerkosten van Inspectieview zijn voor rekening van het ministerie van IenW. Voor de deelname aan Inspectieview betalen de omgevingsdiensten eenmalig aansluitkosten (€ 20.000) en een jaarlijkse bijdrage voor technisch en applicatiebeheer (€ 10.000). Hierover zegt de stelselmanager Inspectieview (ToeZine, 2020): *“Een inspectie moet eerst investeren in aanpassingen van het eigen ICT-systeem. Ook is deelname niet geheel gratis, onder andere vanwege de aansluit- en beheerkosten. Niet elke inspectie heeft daar direct de tijd of middelen voor.”* In de Wet VTH is echter vastgelegd dat de bestuursorganen (i.c. de provincie) zorg moeten dragen voor afdoende middelen en personeel om de gestelde doelen en activiteiten (zoals Inspectieview) te verwezenlijken.

De bedragen die nu door de omgevingsdiensten worden afgedragen zijn, mede doordat niet alle omgevingsdiensten zijn aangesloten, op rijksniveau niet kostendekkend voor de financiering van Inspectieview. De kosten van Inspectieview zijn sinds 2015 door de invoering van diverse updates wel substantieel gedaald, volgens de Evaluatie Inspectieview (Ministerie van IenW, 2019). Het verschil tussen de kosten en inkomsten van Inspectieview (€ 1,2 miljoen) komt ten laste van de begroting van het Ministerie van IenW.

In tabel 1 bieden we een schematisch overzicht van de actuele situatie (per december 2020) van aangesloten en niet-aangesloten toezichthouders op Inspectieview. Van de omgevingsdiensten, die een wettelijke plicht tot informatie-uitwisseling hebben volgens de wet VTH, zijn er 8 nog niet aangesloten.

Tabel 1 Aansluiting van toezichthouders op Inspectieview

	Aangesloten	(Nog) niet aangesloten
Rijksniveau	ISZW NVWA ILT Landelijk Meldpunt Afvalstoffen Nationale politie Meldpunt Bodemkwaliteit Samenwerkende Waterschappen Rijkswaterstaat	Openbaar Ministerie

	Aangesloten	(Nog) niet aangesloten
Decentraal	DCMR Milieudienst Rijnmond* OD Regio Nijmegen * OD Noordzeekanaalgebied* OD Zuid-Holland Zuid OD Midden-Holland OD Zuidoost-Brabant RUD Zeeland OD Haaglanden OD Rivierenland OD Regio Arnhem OD De Vallei OD Achterhoek OD Veluwe IJssel OD Noord-Veluwe OD IJsselland RUD Twente OD West-Holland OD Brabant Noord OD Regio Utrecht (ODRU) RUD Drenthe RUD Utrecht	OD Groningen* RUD Zuid-Limburg* OD Midden- en West-Brabant* OD IJmond FUMO (Friesland) OD Flevoland, Gooi en Vechtstreek RUD Noord-Holland Noord RUD Limburg-Noord

* BRZO-omgevingsdiensten

Om resultaten van milieu-inspecties van ontbrekende omgevingsdiensten toch boven tafel te krijgen, zijn in de huidige situatie de registratiegegevens van deze afzonderlijke diensten nodig. Wij hebben dat voor ons effectiviteitsonderzoek beperkt tot de 6 BRZO-omgevingsdiensten. Zoals uit de bovenstaande tabel blijkt zijn 3 van hen op dit moment aangesloten op Inspectieview en 3 niet. Elk daarvan stemde ermee in vrijwillig zijn registratiegegevens over milieu-inspecties te leveren.³

3.1.3 Fouten in de data

Het derde probleem dat uit ons onderzoek blijkt is dat de inspectiedata veel fouten bevatten. Zoals hierboven aangegeven bleek al dat de basisgegevens van slechte kwaliteit zijn (veel typefouten in adresgegevens, inconsistent gebruik van adressen en bedrijfsnamen). Maar ook inhoudelijk zijn de data regelmatig onjuist. Dit speelt bijvoorbeeld bij 2 omgevingsdiensten die veel inspecties en overtredingen registreren.

De eerste omgevingsdienst heeft in Inspectieview in de periode 2015-2019 meer dan 1100 overtredingen geregistreerd. In 800 gevallen (ruim 70% van het totaal) zou hiervoor volgens de gegevens in Inspectieview een bestuurlijke strafbeschikking zijn opgelegd. Als we naar de eigen data van de omgevingsdienst kijken, blijkt dat niet te kloppen. Daar staat dat slechts in enkele gevallen een bestuurlijke strafbeschikking is opgelegd. De omgevingsdienst en de ILT waren hiervan niet op de hoogte, bleek uit ons onderzoek. De omgevingsdienst

zoekt dit uit naar aanleiding van onze bevinding. We gaan er van uit dat op korte termijn een oplossing wordt gevonden en dit toegelicht wordt aan zowel Provinciale Staten als de staatssecretaris die toezicht hierop dient te houden.

Bij de tweede omgevingsdienst ontbreekt voor alle inspecties waarbij tussen 2015-2019 is gehandhaafd (meer dan 600), consequent de informatie over het type handhaving (zoals 'last onder dwangsom' of 'bestuurlijke boete'). Ook deze omgevingsdienst voert thans verbeterprocessen door naar aanleiding van onze bevindingen. Het probleem van ontbrekende gegevens over handhaving speelt ook bij sommige andere omgevingsdiensten. Dat hebben we geconstateerd bij de gegevens in Inspectieview en in de registratiegegevens van de omgevingsdiensten zelf. Deze fouten, in combinatie met de hiervoor omschreven gebreken bij identificering van bedrijven en ontbrekende toezichthouders, maken het nagenoeg onmogelijk vast te stellen of de landelijke handhavingstrategie wordt opgevolgd.

3.1.4 De problemen zijn niet nieuw

Inspectieview werkt nog lang niet zoals ooit werd beoogd. Hieronder geven we een samenvatting van de historie van Inspectieview en de periodieke constatering van problemen. Hieruit blijkt dat Inspectieview al lange tijd in de kinderschoenen staat.

Het rapport van de commissie-Mans in 2008 (*De tijd is rijp*) en de brand bij Chemie-Pack in 2011 waren aanleiding om voor milieucriminaliteit en -overtredingen een gedeeld data-systeem op te zetten, Inspectieview. In het Jaarverslag 2011 vermeldt (de voorloper van) de ILT dat zij zich hebben aangesloten op dit systeem: *“Door via Inspectieview inspectie-resultaten wederzijds te ontsluiten, kunnen inspectiediensten de informatie gebruiken om de risicoanalyse te verbeteren en efficiënter en effectiever toezicht te ontwikkelen.”* (Inspectie VenW en VROM-Inspectie, 2012)

In 2012 publiceerden wij een onderzoek naar het toezicht op afvalstromen. Wij constateerden toen dat de informatiehuishouding niet op orde was, waardoor het zicht op de effecten van het toezicht beperkt was. In hun reactie op onze onderzoeksbevindingen wezen de bewindspersonen op het systeem Inspectieview. Daarmee zou het effect van de handhaving beter zichtbaar worden. De bestuurlijke reactie indertijd luidde: *“Om het zicht op het effect van de handhavingactiviteiten te verbeteren wordt het systeem Inspectieview opgezet. Dat biedt de mogelijkheid om digitaal informatie uit te wisselen tussen verschillende inspectiediensten. Inspanningen van de handhavingpartners kunnen zo systematisch worden geregistreerd en er kan beter op worden gereageerd.”* (Algemene Rekenkamer, 2012).

In het verantwoordingsonderzoek 2017 deden wij onderzoek naar risicogericht handhaven door de ILT. Weer constateerden we problemen met de informatiepositie van de ILT. Een ander geluid klonk uit een beleidsdoorlichting van het VTH-stelsel. De doeltreffendheid van

het VTH-stelsel werd goed bevonden, onder andere door het bestaan van Inspectiewiew (Ecorys, 2018).

In de Tweede Kamer vroegen in de periode 2011 – 2020 verschillende Kamerleden aan de bewindslieden of aansluiting op Inspectiewiew niet verplicht kon worden. De minister voor Milieu en Wonen antwoordde hierop in 2020: *“Er geldt op dit moment al een wettelijke grondslag om informatie uit te wisselen”* (Tweede Kamer, 2020a).

In de zomer van 2020 heeft de staatssecretaris van lenW de Tweede Kamer een brief gestuurd over de aangekondigde verbeteringen in het VTH-stelsel. Ze schreef: *“Ik heb toegezegd met betrokken partijen in overleg te gaan om meer partijen aan te sluiten op de Inspectiewiew. Uitgangspunt is dat het onderling uitwisselen van inspectiegegevens – wat voor milieugegevens wettelijk verplicht is, de toezicht en handhaving effectiever en efficiënter maakt.”* Ook zegde de staatssecretaris toe: *“Mijn streven is om u voor het einde van het jaar de uitvoeringsagenda VTH inclusief het actieplan milieucriminaliteit, te kunnen aanbieden. Deze agenda bevat de concrete inzet op alle genoemde thema’s, met daarbij de benodigde inzet van mensen en middelen en een meerjarenplanning”* (Tweede Kamer, 2020b).

Eind 2020 was de uitvoeringsagenda VTH nog niet aan de Tweede Kamer aangeboden en stond deze toezegging nog open.

3.2 Justitieel Documentatiesysteem

In het Justitieel Documentatiesysteem (JDS) zijn alle zaken vastgelegd die het OM heeft geregistreerd na inzending van een proces-verbaal. Net zo min als bij Inspectiewiew worden de gegevens bij het JDS getoetst aan een (basis)registratie (in dit geval door het OM of andere aanleverende partijen). Dat maakt het voor de Justitiële Informatiedienst (Justid), die onder het ministerie van JenV ressorteert en het JDS beheert, moeilijk de juiste rechtspersonen te selecteren bij een vraag om data. In het JDS komt een veelheid aan bedrijfsnamen, adressen en KvK-nummers van 1 bedrijf voor, die dus regelmatig foutief of verouderd zijn. Net als bij Inspectiewiew is de consequentie daarvan dat het geen sinecure is bedrijfsvestigingen door de tijd te volgen, bijvoorbeeld als het gaat om opgelegde straffen.

De registratie van rechtspersonen staat in contrast met die van natuurlijke personen. De laatste ligt vast in verschillende (basis)registers. De Basisregistratie personen en haar voorganger de Gemeentelijke basisadministratie en de strafrechtketendatabank bieden inzicht in persoonsgegevens op basis van respectievelijk het burgerservicenummer en het strafrechtketenummer. Een dergelijk identificerend nummer die onlosmakelijk aan de rechtspersoon is verbonden is er niet in het JDS. Dit kan leiden tot de onvindbaarheid van

een rechtspersoon in de systemen of tot een onvolledig beeld van een rechtspersoon als niet alle relevante informatie juist gekoppeld kan worden, zoals over antecedenten.

Aanvullend speelt nog het probleem van de registratie van hogerberoeps- en cassatiezaken in het JDS. De dienst Justid van het ministerie van JenV zegt hiervoor afhankelijk te zijn van de informatie die de gerechtshoven en de Hoge Raad verstrekken. Deze dienen zaken te classificeren met een wetsartikel op milieugebied.⁴ In de data die het ministerie van JenV over de periode 2011-2019 leverde aan de Algemene Rekenkamer, kwamen slechts enkele beroepszaken voor, tegenover enkele honderden milieuzaken in eerste aanleg. Dit betekent dat beroeps- en cassatiezaken weinig voorkomen of dat de gerechtshoven en de Hoge Raad deze zaken niet goed registreren. In het laatste geval worden ze onvindbaar als milieuzak in het JDS. De betrokken ambtenaren van het ministerie geven ten behoeve van ons onderzoek aan dat de leverende systemen de juiste wetsartikelen dienen te vermelden om zaken vindbaar te laten zijn als milieuzaken.

Een projectteam van het ministerie van JenV is bezig om het probleem te analyseren en het ministerie heeft geld gereserveerd om een oplossing te financieren – voor het gedeelte dat het ministerie betreft. Het overleg over dit probleem met de ketenpartners, zoals het OM, politie, rechterlijke macht en het Centraal Justitieel Incassobureau, is begonnen, zegt het ministerie. Voor ieder van deze organisaties dient te worden afgestemd hoe de minister kan sturen op het gebied van databeheer. Deze sturingsmogelijkheden ten aanzien van instellingen op afstand variëren per situatie maar zijn gemiddeld genomen beperkter dan ten aanzien van het departement (Algemene Rekenkamer, 2018, 2019).

4 Conclusie en aanbevelingen

De kwaliteit van de gegevens over milieucriminaliteit en -overtredingen door rechtspersonen in de informatiesystemen Inspectieview en het Justitieel Documentatiesysteem is ontoereikend. Als deze kwaliteit wordt verbeterd, bieden de gegevens veel potentieel voor een effectiever toezicht en voor het vaststellen of de aanpak van milieucriminaliteit doeltreffend is. Dat potentieel kan nu echter nauwelijks worden benut. Wij doen daarom aanbevelingen aan de verantwoordelijke bewindspersonen.

4.1 Staatssecretaris van lenW: los knelpunten Inspectieview op

De ILT schreef in een signaalrapportage in 2019: *“Door de huidige vorm van het stelsel is het moeilijk om informatie op landelijk niveau te genereren. Hierdoor heeft de stelselverantwoordelijk bewindspersoon weinig zicht op het functioneren van het VTH-stelsel”* (ILT, 2019b). Dit beeld herkennen we naar aanleiding van ons onderzoek naar de kwaliteit van data over milieucriminaliteit en –overtredingen bij BRZO-bedrijven en net-niet BRZO-bedrijven. Aangezien het gaat om grote milieurisico’s, vinden we het gebrek aan inzicht in het functioneren van het VTH-stelsel onverantwoord.

We bevelen de staatssecretaris van lenW aan deze tekortkomingen op te heffen en te zorgen dat zij beter inzicht krijgt in het functioneren van het VTH-stelsel. Zo zal bovendien de ILT beter in staat zijn haar taak als interbestuurlijk toezichthouder uit te oefenen.

De problemen kunnen worden opgelost door aanpassing van de registratie bij de bron (de aanleverende instanties, ofwel de verschillende overheden) of aanpassingen op het moment dat de informatie voor verwerking in Inspectieview wordt opgenomen.⁵ In beide gevallen is het noodzakelijk om te werken met een unieke codering van bedrijfsvestigingen, zoals het 12-cijferige KvK-nummer (geregistreerd in het Handelsregister).⁶

We doen de staatssecretaris van lenW de aanbeveling om:

- de informatie uit Inspectieview bruikbaar te maken voor inzicht in het functioneren van het wettelijk VTH-stelsel, en daarmee de ILT in staat te stellen haar taak als interbestuurlijk toezichthouder beter uit te oefenen;
- het initiatief te nemen tot wetwijziging, zodanig dat aansluiting op Inspectieview niet een manier, maar de manier wordt om te voldoen aan de wettelijke plicht van toezichthouders om informatie uit te wisselen;
- de nog niet op Inspectieview aangesloten omgevingsdiensten aan te spreken op hun wettelijke plicht tot informatie delen.

4.2 Minister van JenV: los knelpunten JDS op

Gezien de slechte staat van de gegevens in het JDS rond rechtspersonen, kan dit systeem de minister van JenV nauwelijks inzicht verschaffen in de adequate strafrechtelijke handhaving van milieucriminaliteit. Er zijn fundamentele problemen bij het identificeren van rechtspersonen in het JDS. Om deze situatie te verbeteren, kunnen niet-natuurlijke personen bijvoorbeeld een strafrechtketennummer krijgen. Op die manier worden ze traceerbaar in de justitiële documentatie en kan een betrouwbaarder beeld ontstaan rond de antecedenten van rechtspersonen.

We bevelen de bewindspersoon van JenV daarom aan om versneld werk te maken van de identificeerbaarheid van rechtspersonen in het JDS door de ketenbrede analyse versneld af te ronden en met oplossingen te komen, voor zowel het departement als Nationale politie, OM en rechterlijke macht.

5 Reactie en nawoord

De staatssecretaris van IenW en de minister van JenV hebben gereageerd op ons concept-rapport. Hieronder geven we de samengevatte reacties weer. De volledige reacties staan op www.rekenkamer.nl. We sluiten dit hoofdstuk af met een nawoord.

5.1 Reactie staatssecretaris van IenW

De staatssecretaris is de AR zeer erkentelijk voor dit rapport en geeft aan de constatering en aanbevelingen ter harte te nemen. Ze wijst op twee trajecten die tot doel hebben het VTH-stelsel te verbeteren:

1. De uitvoeringsagenda VTH, met daarin opgenomen een aantal projecten om het stelsel te versterken. Deze is eind 2020 naar de Tweede Kamer gestuurd;
2. De onafhankelijke adviescommissie VTH onder voorzitterschap van de heer J.J. van Aartsen die begin 2021 met een advies zal komen.

Verder geeft de staatssecretaris aan dat betrokken partijen binnen rijksoverheid en decentrale overheden het uitgangspunt delen dat gegevensuitwisseling binnen het VTH-stelsel belangrijk is voor efficiënte en effectieve toezicht en handhaving. Met dat als uitgangspunt hebben zij afspraken gemaakt over:

1. Het aansluiten van alle omgevingsdiensten in 2021.
2. De ontwikkeling van Inspectieview wat betreft gebruiksvriendelijkheid en te ontsluiten gegevens.
3. Een vereenvoudigde governance met een nadrukkelijker rol voor gebruikers en bronhouders.
4. Het komen tot een sluitende financiering van de Inspectieview.

Ten aanzien van de aanbevelingen van de AR merkt de staatssecretaris het volgende op:

- *Informatie bruikbaar maken voor inzicht functioneren VTH-stelsel*

Hierover zijn in het Bestuurlijk omgevingsberaad (Bob) afspraken gemaakt. Naar aanleiding van het huidige AR-rapport is hier ook de kwaliteit van de data aan toegevoegd.

De ILT is daarnaast een taskforce aan het inrichten die (1) gaat inventariseren welke gegevens onder andere de omgevingsdiensten via Inspectieview ontsloten willen zien en wat hiervoor nodig is en (2) gaat onderzoeken hoe de kwaliteit van de data verbeterd kan worden en wat daarvoor nodig is. De staatssecretaris geeft aan dat dat ook wat van de bronhouders zal vragen.

- *Initiatief tot wetwijziging verplichting Inspectieview*

Gezien de afspraken die in het Bob zijn gemaakt – elke omgevingsdienst is per 1 januari

2022 aangesloten – gaat de staatssecretaris er van uit dat deze problematiek is geregeld. Daarnaast start het ministerie van IenW een traject op om tot een visie op Informatievoorziening/gegevensdeling in het VTH-domein te komen. Daarbij wordt ook gekeken naar de ontwikkelingen bij het Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO). Via het Bob zal de staatssecretaris de voortgang rond de aansluiting op Inspectieview monitoren en bezien of er extra stappen nodig zijn.

- *Niet-aangesloten omgevingsdiensten aanspreken op wettelijke plicht gegevensdeling*
- In het Bob heeft de staatssecretaris hier meerdere malen aandacht voor gevraagd en wordt de relevantie van de gegevensuitwisseling erkend en gedeeld. Het huidige AR rapport zal de staatssecretaris in dat kader in het Bob voorjaar 2021 onder de aandacht brengen. Zij zal de omgevingsdiensten begin 2021 opnieuw een brief sturen met het verzoek de eigen aansluitingen op Inspectieview te gaan realiseren.

5.2 Reactie minister van JenV

De geschetste moeilijkheden rond de vindbaarheid van gegevens over rechtspersonen in JDS zijn de minister bekend. In dat kader heeft hij medio 2020 opdracht gegeven om te onderzoeken hoe het ministerie van JenV de rechtspersonen eenduidig kan identificeren en verifiëren in de strafrechtsketen zoals dit ook voor natuurlijke personen gebeurt. Hoewel hij aangeeft de urgentie van het probleem te onderkennen, is er een aantal kenmerken die de identificatie van rechtspersonen bemoeilijken. Daarbij noemt hij het ontbreken van biometrie en diverse soorten wijzigingen die rechtspersonen kunnen ondergaan, zoals samenvoegingen, naamswijzigingen en opvolgers.

De minister heeft de Justitiële Informatiedienst een ketenbrede probleemanalyse in concept laten opstellen met input vanuit het departement en de betrokken ketenpartners. Deze wordt in januari besproken in een gezamenlijk overleg. Daaropvolgend worden de mogelijkheden voor oplossingen op korte en lange termijn uiteengezet. De minister heeft in december aanvullende analyse-capaciteit toegevoegd aan het projectteam om dit traject te bespoedigen.

5.3 Nawoord Algemene Rekenkamer

Beide bewindspersonen erkennen de door ons geschetste problematiek en doen toezeggingen voor verbeteringen. Waar mogelijk komen we op de voortgang hiervan terug in ons effectiviteitsrapport, dat we medio dit jaar publiceren. Op twee aspecten gaan wij hieronder nader in.

Wettelijke plicht informatiedeling

De staatssecretaris heeft de afspraak gemaakt dat aansluiting op Inspectieview per januari 2022 is geregeld voor alle omgevingsdiensten. In de tussentijd zal ze de situatie monitoren. Dat laat de vraag onbeantwoord of de niet-aangesloten omgevingsdiensten op dit moment voldoen aan hun wettelijke plicht, die sinds invoering van de wet VTH in 2016 geldt.

Vindbaarheid rechtspersonen justitiële data

We delen de diagnose van de minister van JenV dat het identificeren van rechtspersonen – met de dynamiek die rechtspersonen eigen is – per definitie niet gemakkelijk is. Dat is echter niet ons punt. Wij constateren dat ook met die wetenschap de kwaliteit van identificering van rechtspersonen erg laag is en dat die met beperkte ingrepen al een stuk zou kunnen verbeteren. We stellen vast dat de strafrechtelijke handhaving bij rechtspersonen onder druk staat door beperkingen in de identificering.

Naar onze mening is sprake van een serieus, maar onzichtbaar probleem dat niettemin tastbare gevolgen heeft. De bewindspersonen stellen voor om gemaakte afspraken af te wachten en het overleg met ketenpartners te voeren. Een alternatief is dat zij nu optreden vanuit hun wetgevende bevoegdheid via een initiatief tot wetswijziging. Welk van de twee ingrepen de voorkeur geniet, is een zaak die besproken moet worden tussen de bewindspersonen en het parlement. Wij zullen blijven volgen of de gekozen weg leidt tot oplossing van het probleem.

Bijlage 1 Literatuur

Algemene Rekenkamer (2012). *Handhaving Europese regels voor afvaltransport*. Den Haag: Sdu.

Algemene Rekenkamer (2018). *Resultaten verantwoordingsonderzoek 2017 Ministerie van Infrastructuur en Milieu (XII), Rapport bij het jaarverslag*. Den Haag: Sdu.

Algemene Rekenkamer (2019). *Resultaten verantwoordingsonderzoek 2018 Ministerie van Justitie en Veiligheid (VI), Rapport bij het jaarverslag*. Den Haag: Sdu.

Algemene Rekenkamer (2020). *Resultaten verantwoordingsonderzoek 2019 Ministerie van Justitie en Veiligheid (VI), Rapport bij het jaarverslag*. Den Haag: Sdu.

Bestuurlijk Omgevingsberaad (2013). *Uitvoering met ambitie.nl, Het stelsel van vergunningverlening, toezicht en handhaving voor de Wabo*. Den Haag: in eigen beheer.

Bestuurlijk Omgevingsberaad (2014). *Landelijke handhavingstrategie, Een passende interventie bij iedere bevinding*. Den Haag: in eigen beheer.

Boer, G. de (2020). *Interessante inspecties inzien? Dat kan!* In: Toezine.

Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) (2019). *De Markt De Baas*. Utrecht: in eigen beheer.

Commissie Mans (De Ridder, J., Mans, J., Michiels, F. C. M. A., & Jansen, H. A.) (2008). *De Tijd is Rijp, rapport van de commissie Herziening Handhavingstelsel VROM-regelgeving*. Den Haag: in eigen beheer.

Ecorys (2018). *Beleidsdoorlichting artikel 22 Omgevingsveiligheid en Milieurisico's*. Rotterdam: in eigen beheer.

ILT (2019a). *Factsheet Meldingen BRZO-bedrijven*. Den Haag: in eigen beheer.

ILT (2019b). *Signaalrapportage. Inspectie Leefomgeving en Transport ziet ruimte voor doorontwikkeling vergunningverlening-, toezicht- en handhavingstelsel*. Den Haag: in eigen beheer.

ILT (2020). *ILT-brede Risicoanalyse (IBRA)*. Den Haag (in eigen beheer).

Inspectie Verkeer en Waterstaat en VROM-Inspectie (2012). *Jaarverslag 2011*. Den Haag: in eigen beheer.

Ministerie van IenW (2019). *Evaluatie Inspectieview*. Intern document. Den Haag: in eigen beheer.

Onderzoeksraad voor de Veiligheid (2017). *Veiligheid BRZO-bedrijven. Lessen na Odfjell*. Den Haag: OVV.

Staatscourant (2017), 66434, Besluit van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat van 7 december 2017, nr. IENM/BSK-2017/279867

Tweede Kamer (2014). *Memorie van Toelichting Wijziging van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (verbetering vergunningverlening, toezicht en handhaving)*, Vergaderjaar 2013-2014, 33 872, nr. 3. Den Haag: Sdu.

Tweede Kamer (2019). *Brief van de staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat*. Vergaderjaar 2019-2020, 28 089, nr. 135. Den Haag: Sdu.

Tweede Kamer (2020a). *Verslag van een algemeen overleg*. Vergaderjaar 2019-2020, 26 956, nr. 213. Den Haag: Sdu.

Tweede Kamer (2020b). *Brief van de staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat*. Vergaderjaar 2019-2020, 33 118, nr. 147. Den Haag: Sdu.

Bijlage 2 Eindnoten

1. Deze groep bedrijven staat ook wel bekend als ‘net-niet BRZO-bedrijven’ (zie bijv. Tweede Kamer, 2019).
2. De Wet VTH biedt een wettelijke grondslag voor het Bestuurlijk Omgevingsberaad. Deelnemers zijn de staatssecretaris van IenW, de minister van JenV, de minister van BZK en de andere bij de aan de orde zijnde onderwerpen betrokken ministers, bestuurlijke vertegenwoordigingen van gemeenten, provincies, waterschappen en omgevingsdiensten en het OM.
3. De Algemene Rekenkamer heeft geen bevoegdheden om data bij decentrale overheden op te eisen. Wel kunnen wij gemotiveerd vragen of decentrale overheden data met ons willen delen, zodat wij goed onderzoek kunnen doen.
4. Eventueel kan een milieudelict ook worden geclassificeerd onder valsheid in geschrifte. Wij hebben op basis van het JDS vastgesteld dat in een enkel geval een dergelijke zaak in eerste aanleg wel via aanvullende informatievelden kon worden geïdentificeerd als milieuzak.
5. In de memorie van toelichting van de Wet VTH staat nu nog omschreven dat in Inspectieview geen gegevens worden opgeslagen. Mocht de verbeterde identificatie van bedrijven via Inspectieview plaatsvinden, dan dient Inspectieview een informatie-systeem te worden waarin wel sprake is van opslag van gegevens.
6. Het Ministerie van EZK streeft er naar dat alle bestuursorganen zich in 2021 moeten aansluiten op het Handelsregister van de Kamer van Koophandel en gebruik van de gegevens daaruit moeten maken (Handelsregisterwet, artikel 30). Deze aansluiting zou een stap in de goede richting kunnen betekenen. Van belang is hierbij vooral een juiste koppeling tussen gegevens uit het Handelsregister en de informatiesystemen van de bestuursorganen, zodanig dat identificatie van rechtspersonen via het 12-cijferig KvK-nummer mogelijk is.

Voorlichting

Afdeling Communicatie
Postbus 20015
2500 EA Den Haag
telefoon (070) 342 44 00
voorlichting@rekenkamer.nl
www.rekenkamer.nl

Omslag

Ontwerp: Corps Ontwerpers
Foto: Shutterstock / Andriano

Den Haag, januari 2021